

Θανάσης Τσιριγώτης

Οι καταστροφές που προκλήθηκαν στη Δυτική Αθήνα από την κρατική αναλγησία και τη νεροποντή, εκτός από το λαϊκό “όπου φτωχός και η μοίρα του”, που αποπνέει πεσιμισμό, αγνωστικισμό και ντεφαιτισμό (ηττοπάθεια), ανέδειξαν κι ένα άλλο θέμα.

Για μας είναι προφανέστατο και “ηλίου φαεινότερον” ότι ο πολεοδομικός σχεδιασμός, τα αντιπλημμυρικά έργα, η πρόληψη αλλά και η γνωστοποίηση, μέσω των ΜΜΕ, στον κόσμο ότι έρχεται βροχή, έρχεται μπόρα, είναι αποκλειστικότερη ευθύνη του (αστικού) κράτους. Φανταστείτε τι θα συνέβαινε αν οι νεοφιλελεύθερες ανοησίες για το ελάχιστο ή μηδενικό κράτος γίνονταν πραγματικότητα! Διότι το αστικό κράτος είναι απεχθέστατο αφού δηλώνει ή εκφράζει την κυριαρχία μιας τάξης, αλλά η ελάχιστη πρόνοια για το συμφέρον πολιτών έχει χρυσοπληρωθεί από τους παντοειδείς φόρους.

Όμως υπάρχει και μια βαθύτερη πολιτισμική πλευρά. Είναι αυτό που ονομάζεται απλοϊκά θεομηνία (θεού θυμός), η δύναμη της φύσης, οι απεριόριστες δυνατότητες των εγκάτων της γης (σεισμός), του νερού (πλημμύρες), των ωκεανών (τσουνάμι) και πάει λέγοντας. Ανέκαθεν οι άνθρωποι εκστασιάζονταν στις αλλαγές του καιρού. Έτσι θεοποίησαν κάθε τι φυσικό από τον ήλιο ως τη διπλανή πηγή και έφτιαξαν μεταφυσικές δοξασίες για τους καρπούς, το στάρι και το αμπέλι, τις εποχές, το θάνατο και τη ζωή. Όσο όμως προχωρούσε η ανθρώπινη σκέψη και αναπτύσσονταν οι παραγωγικές δυνάμεις, όσο ανέβαινε το επίπεδο του πνευματικο-τεχνικού πολιτισμού, τόσο περιοριζόταν το εύρος των θεοτήτων που δυνάστευαν τους θνητούς. Οι επιστήμες στο σύνολό τους και η πρακτική εφαρμογή τους (άροτρο, δρόμοι, γεφύρια, προβλέψεις, ατμός, ηλεκτρισμός κλπ) με πιο ορατή κορυφή τη βιομηχανική εποχή περιορίζαν τις δοξασίες και την ιστορική “κουταμάρα”.

Ο μαρξισμός έδωσε το τελευταίο και συντριπτικό χτύπημα σ’ όλες τις προαιώνιες δοξασίες, θεμελιώνοντας επιστημονικά πως ο άνθρωπος μπορεί να υποτάξει τη φύση. Μπορεί να

προβλέπει τα καιρικά γεγονότα (και όχι φαινόμενα), να χτίζει στερεότερα σπίτια, να “αλυσοδένει” τα ποτάμια, να οργώνει και να σπέρνει ασφαλέστερα, να φτιάχνει φάρμακα για τις αρρώστιες, να νικάει τις αποστάσεις. Ύστερα ήρθε -πάλι- ο αδηφάγος καπιταλισμός. Που θέλει να υποτάξει τα πάντα στο βωμό των κερδών του παρασύροντας μαζί του μάζες εργαζομένων προς την καταστροφή, βιάζοντας το περιβάλλον για να αυγατίσει την περιουσία του. Αν δίνονταν το 1% των πολεμικών εξοπλισμών για την υγεία, τα φάρμακα και την πρόληψη κανένας θανατηφόρος ιός δε θα απειλούσε τους φτωχούς της Αφρικής. Αν οι πλούσιοι της γης έδιναν το 10% των αμύθητων κερδών τους κάθε παιδί στον κόσμο θα είχε φαγητό, στέγη και σχολείο. Διότι για να εφαρμοστεί το πρόγραμμα “νίκη του ανθρώπου” χρειάζεται βούληση-θέληση-πράξη, δηλαδή κάποιος να κουβαλήσουν το βαρύ φορτίο.

Ως εκ τούτου οι κρουνοί τ’ ουρανού είναι σύννεφα και νερό και κανένα κρυμμένο σχέδιο δεν έχουν οι “από πάνω θεοί”. Αν το Περιστέρι με την πρώτη βροχή πνίγεται και η Αθήνα λιποθυμάει με τις πρώτες ζέστες, αν ο ένα τόπος διψάει και ο διπλανός πλημμυρίζει, αν τα χιόνια σημαίνουν για τους μεν αναψυχή και ξεκούραση και για τους δε εγκατάλειψη και θάνατο, γι αυτό δεν φταίει ο Ποσειδώνας και ο Πλούτωνας αλλά το σύστημα διακυβέρνησης και η εξουσία. Τόσο λιτό και τόσο απλό. Γιατί δεν πλημμύρισε η Κηφισιά και η Εκάλη; Γιατί το τραπέζι του φτωχού είναι άδειο και του πλούσιου γεμάτο; Κι όποιος αναζητά λύσεις στο υπερπέραν και στις θεομηνίες θα μείνει με την απορία στο κεφάλι και το πλημμυρισμένο σπίτι θα μείνει χωρίς ψωμί αλλά το κυριότερο δεν θα βρει τον ένοχο και τη γνωστή αιτία.

Να πλημμυρίσουν οι δρόμοι! Γνώση και οργή.

Ο Θανάσης Τσιριγώτης είναι μέλος της ΚΕ του Μ-Λ ΚΚΕ

alfavita.gr